

Universitätsbibliothek Paderborn

**F. Ioannis Andreæ Coppensteinii, Ordinis Prædicatorum
Theologi & Parochi Heidelbergæ Castigatio Apologiæ
Calvino-Catecheticæ**

Coppenstein, Johann Andreas

Moguntiæ, 1626

An Christus sit in cœlo, & alibi; ac quomodo?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35247

At Parochus, ait, implicat Contradictionem manifestam per hoc: Mors est transitus ad vitam ergo non est Purgatorium. Iterum me tui pudet, ac miseret. Tu vtrumque assertis absolute; & erras: Ego prius distinguo, mediate vel immediata; idcirco esse Purgatorium credo: & tibi, non mihi, contradico Minister vane, aut maligne, aut cæce; qui adeo nihil aut vides, aut videre vis; ut manifestam falsitatem contradictionis de me affererer nil erubescas.

AD QVÆST. XLVI.

Quomodo intelligis istud: Ascendit ad Cœlos?

MINISTER ad illud Catechismi: Christus de terra in cœlum sublatus est, ait, ista additione Parochi, *Vi propria*, nil opus erat: & nos confitemur, atq; docemus idem.

R E S P O N D E O. Etnos scimus docere vos idem; vt *qui* (velut gloriose prædicas in præf. dedicatoria) Belgico-Heidelbergensi Catechesi: quotquot sumus Verbi DEI Administrari, *propria manu*, cum ad Ministerium admittimur, SVBSCRIBIMVS: atque adeo etiam quæ in proxima Nationali Synodo Dordracana anno 1619, post accuratum eius examen communis Theologorum, tam exterorum, quam nostrorum, consensu est approbata, & speciali Decreto confirmata.

Scimus inquam; at quia verbum est passuum, sublatus est, id volu per additumculam, *Vi propria*, restringere: Non obstante, quod etiā S. Scriptura perinde ea in re passiu verbis vntatur, Verū hæc esse nemini suspecta debet: at Calvini in Catechesi piorum nemini non esse suspecta potest. Præsertim, cum etiam S. S^{anct}a Trinitati, ac Christi Diuinitati tot Calvinista tam blasphemè derogent, vt patet in meo Lutherocalu, par. 1. qq. 6. 7. &c.

An Christus sit in cœlo, & alibi; ac quomodo?

CALVINVS Institut. I z. c. 16 §. 14. Omnem Corporalem ac Carnis presentiam Christi admetit Ecclesiæ: solam Spiritalem ac Maiestatis reliquit. *sui*

presentiam & conspectu nostro sustulit, non ut aedes fideli- bus desineret, sed ut præsentiore virtute cœlum & terram regeret. Sic & Inst. 4. c 17. § 26. 27. 32.

C L Y P E V S Fidei G-neuen, ita habet, In cœlis con- strictus sedet, & ita in unum locum inclusus, ut se inde commouere, ante iudicii dictem, non possit. Et quid otiosus in terris degret; cum nec docere hic possit, nec signa facere, nec sibi, nec nobis quicquam prodebet?

M I N I S T E R isti in Catechesi in cœlum sublatus est; atque etiamnum nostra causa I B I D E M Est, & erit: addi am hanc nouam disputat: Ut tamen si Galilie presertim in S. Eucharistia. Staruit autem hanc thesin: Christum non esse secundum Essentiam sui Corporis presentem nisi in Vno loco, in cœlo, & ibi manufum donec redcat adiudicandum; docet Scriptura, & veri corporis humana natura.

1. Scriptura, A& 3. Quem oportet cœlum suscipere, usque in tempora restitutio. Ioan 16. Iterum relinquo mundum. Matth. 26. Me non semper habebitis. Col. 3. Quæ sursum sunt quare, ubi Christus est.

2. Natura corporis, seu essentialis proprietas est, ut sit visibile, palpabile, & & c. ex quo eodem in & loco & tempore simul, ast ita Christi corpus est tantum in cœlo. Ita & Patres. &c.

3. Omnia argumenta, quibus Pontificii contra Vbiuitistas vntuntur, & que valent ad probandum, Corpus Christi non posse esse simul in pluribus locis.

4. Et quidem Corpus Christi verissime, realissime. que præfens est in S. Eucharistia; sed non per essentiam mutationem panis & vini in Essentiale Corpus & Sang. Christi: sed per modum spiritualem atq; Sacramentalem. De quo quæst. 75.

R E S P O N D E O. I. Vniuersim. Corpus Christi in cœlo corporeo palpabile adæquato spatio circumscriptum esse, docui in meo Lutherocalu, par. 1. q. 68.

Atque tametsi Christus Homo sit in cœlo, ut regni throno; tamen etiam extra cœlum corporali præsentia esse potest, vbi voluerit. Reliquit autem mundum secundum humanam conuerstationem: de qua tamen essentialiter corporaliter præfens aiebat: Matth. vlt. Hæc locutus sum vobis, cum adhuc essem vobisum; aderatque idem ipsissimus; sed non modo priorre. Quare cum Essentiasui Corporis est in cœlo localiter, & circumscriptiuè: cum eadem est in Eucharistia Sacramentaliter: neque ideo defert cœlum, neque mox locali descendit. Hinc ut liqueat suasionum solutio.

II. **R E S P O N D E O** tamen singulatim: Ad I. Oportuit suscipere usque ad iudicium; non dici- tur,

tur, solum isthic residere, & nullibi esse posse. Mundum reliquit; sed ut, cum voluerit, in eo essentialiter adesse possit. Me, visibilem, & opis humanæ indigum, qualis tunc erat Christus, cum ob beneficam Magdalenum id diceret, talē non semper habebitis Verbo, quæ loca Christi præsentiam afferunt in cœlo, non negant eam & alibi esse posse essentialiter & corporaliter, lique inuisibili modo.

A D II. Ita quidem est natura corporis corruptibilis: at Christi corpus est glorificatum, esseque simul pluribus in locis potest. Vide in Lutherocalu. par. 3. q. 49. Ita S. Patres ibidem: Si qui secus loqui videntur, quales allegat Minister; ad eos una satisfacit generalis responso: Quod loquantur de modo existendi in cœlis speciali, quanto tamen est in cœlis; non de modo quo idem re & numero Corpus in individuo esse simul in terris vere possit, ac soleat.

A D III. Si Minister non imprudenter fallitur, profecto (sit venia Veritati) impudenter fallit. Vbi quietari fingunt, Christi Humanitatem perinde ac Divinitatem esse ubique: Bellarminus docet corporalem, essentialiisque Humanitatem Dominice præsentiam solum esse certis in locis, etiam pluribus simul posse: id que ex Scripturis: ex symbolo, ex corporali præalentia Christi in Eucharistia, ex S. Patribus. Quam hæc procul abeunt ab audaci, an mendaci, pronunciat Minister? Et citare capita Bellarmino audet. Ea vide, age.

A D IV. respondebo infra ad quæst. 75.

AD QVÆST. L.

Cur additur: Sedet ad dexteram Dei?

MINISTER ad illud Catechesios: *Vt si ibi Caput Ecclesiæ sua declararet: disputa ex aulnaticem appendiculam hanc: Visita meritum in terra.* Deinde, quian hil in Catechetico responso ad distinctionem addidi; omissionem sibi rapit in Confessionem meam, ut refutara alias ame: ac inferri: Eo manifestè caput Ecclesie in terris non esse Papam, sed S O L V M Christum: contra Bellarminum. &c.

R E S P O N D E O ad posterius primum. Aperte

bis facietur, & Manifiste docet Minister se Caulatorem agere hic, ut pro more iam saepius gnauiter præstiti: sycophantam; ut eo delectari videatur: Id quod non est prudentiæ, sed argutiæ ac vafriciæ; non ingenij, sed maligni genij; non scientiæ, sed sophistæ ac strophilæ; non Theologi, sed momi & Archilogi; non Viri, sed è fece vulgi ac lannionis. Ex dictis, factisque tuis te iudico. Facere audes? Dicere audeo. Te tute; non me laedis.

Ad Rem. Dixi, docui: Ecclesiæ Caput in terris Inuisibile est Christus primarium: Papa, visibile & Vicarium ac secundarium. Ecce Confessionem meam, omnisque Ecclesiæ Dei. Iam distinxii, quod isthic omisi; quia superius distinxeram semel. Porro de priore Quæritur:

An Sibi etiam CHRISTVS aliquid meruerit?

CALVINVS Inst. 1. 2. c. 17. § 6. Scholasticorum non minus stulta est curiositas, quam temeraria ad finitima, utib[us] hoc idem afferunt.

MINISTER. 1. Pon: si iij aut gloriam Corporis. &c. de gratia & gloria Animæ dissentiant. 2. Nos simpliciter cum Augustino dicimus: Si p[ro]p[ter]am respiciamus, Christus est simili latronibus; si Causam interrogamus, respondebit, Propter Vos. Ita Isa 9. Natus est Nobis. &c. 2. Cor. 8. Propternos egenus factus est. &c. Ambro. orat. de fide resurr. dist. 14. Si Nobis non resurrexit, utiq[ue] non resurrexit, qui SIBI cur resurgeret, non habebat. &c.

3. Bellarmino est omne præsidium in Phil. 1. PROPTER quod ET Deu. exa. tanit eum. &c. Et Heb 2. Videlicet Iesum PROPTER mortis passionem; gloria & honore coronatum. Quia Propter causam ubique significare solet scil. meritum. At Falsum: nam saepè etiam Finalem, effectum, consequentiam, teste Tho. Aquin. Rib. ra. & Deind. ix. 2. id est, donavit gratias, non prometito. Demum Heb 2. Propter mortis passionem, refertur ad præcedens hoc, Inferior Angelus factus; non ad coronatum: teste Aug. contra Max. 1. j. c. 25.

RESPONDEO Ad I. Consentimus de merito corporis; de Animæ, dissentiant à posterioribus pauci, causa disputationis, absq[ue] pertinacia, præjudicioque fidei & Ecclesiæ.

A D II. Verè propter nos primariò; propter se Hominem, consequenter de condigno, & excellenter. Sic & S. Ambrosius sentit, alijsque S. Patres apud Bellar. l. 4. de Christo. c. 9.

A D III Et